

Instytut Pamięci Narodowej - Lublin

<https://lublin.ipn.gov.pl/pl5/aktualnosci/199167,Pogrzeb-panstwowy-Stanislawa-Marciniaka-ps-quotNiewinnyquot.html>
04.05.2024, 09:02

Pogrzeb państwowy Stanisława Marciniaka ps. "Niewinny"

20 marca 2024 r. w Rogóźnie odbyły się uroczystości pogrzebowe Stanisława Marciniaka ps. "Niewinny", Janusz". Ciało zamordowanego przez komunistów żołnierza Batalionów Chłopskich, Armii Krajowej i Zrzeszenia "Wolność i Niezawisłość" odnalazł IPN w 2017 r.

Uroczystości pogrzebowe miały charakter państwowy i odbyły się z udziałem asysty wojskowej. Wziął w nich udział dr Rafał Leśkiewicz, rzecznik prasowy IPN p. o. zastępcy dyrektora Oddziału IPN w Lublinie z delegacją pracowników Oddziału.

Msza święta w kościele pw. św. Wawrzyńca w Rogóźnie rozpoczęła uroczystości pogrzebowe. Po uformowaniu konduktu pogrzebowego uczestnicy przeszli na cmentarz parafialny, gdzie spoczęły szczątki śp. Stanisława Marciniaka w grobie obok jego żony, a także grobu jego bliskich, rodziny Marciniaków zamordowanych przez okupantów niemieckich za pomoc udzieloną Żydom.

Przez kilkadziesiąt lat jego szczątki spoczywały w bezimiennej mogile na cmentarzu przy ul. Unickiej w Lublinie. Te bezimienne groby wołają o przywrócenie imion i nazwisk naszym polskim bohaterom - przypomniał zebrany dr Rafał Leśkiewicz.

Pogrzeb Stanisława Marciniaka ps. "Niewinny", "Janusz" zorganizowali: Oddział Instytutu Pamięci Narodowej w Lublinie, Lubelski Urząd Wojewódzki, Urząd Gminy Ludwin i Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wawrzyńca w Rogóźnie.

DSC00676

DSC00786

DSC00815

DSC00821

DSC00870

DSC00876

DSC00887

DSC00894

DSC00909

DSC00941

DSC00957

DSC00978

DSC01008

DSC01023

DSC00664

DSC01122

Stanisław Marciniak ps. "Niewinny", "Janusz"

Urodził się 1 sierpnia 1915 r. w miejscowości Dratów w powiecie lubartowskim. Był synem Stanisława i Józefy z d. Ozga. W latach 1937-1938 odbył służbę wojskową w 12. Pułku Ułanów Podolskich. W okresie niemieckiej okupacji był żołnierzem Batalionów Chłopskich na placówce w Abramowie.

Od stycznia 1946 r. był członkiem oddziału Józefa Struga „Ordona”. Ujawnił się w 1947 r. przed Powiatowym Urzędem Bezpieczeństwa Publicznego w Chełmie, jednak pozostał dalej w konspiracji. Po śmierci „Ordona” i jego zastępcy Stanisława Falkiewicza pseud. „Ryś”, przejął w grudniu 1947 r. komendę nad oddziałem. Grupa przetrwała w terenie do maja 1948 r., kiedy uległa rozpadowi. Marciniak wyjechał wówczas na Ziemię Odzyskane, a następnie do Płocka. Pracował w stoczni rzecznej w Płocku jako strażak i strażnik przemysłowy. Poszukiwany przez UB, powrócił we wrześniu 1951 r. na Lubelszczyznę i dołączył

do oddziału Edwarda Taraszkiewicza pseud. „Żelazny”.

Został aresztowany 6 października 1951 r. w wyniku obławy zorganizowanej przez UB-KBW w kolonii Zbereże nad Bugiem i przewieziony do Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego we Włodawie. Stamtąd został przeniesiony do Wojewódzkiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Lublinie, a następnie osadzony w więzieniu na Zamku w Lublinie. Przeszedł intensywne i ciężkie śledztwo. Wojskowy Sąd Rejonowy w Lublinie 14 sierpnia 1952 r. skazał Marciniaka na karę śmierci, którą wykonano 12 stycznia 1953 r. w więzieniu na Zamku w Lublinie.

Szcątki Stanisława Marciniaka odkryto w listopadzie 2017 r. podczas prac ekshumacyjnych prowadzonych przez IPN na Cmentarzu Rzymskokatolickim przy ul. Unickiej w Lublinie.